

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010990
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6117010990.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2021, v trestnej veci obžalovaného P. P. a spol. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných P. P., F. W., F. F., N. F. a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.09.2020, sp. zn. 1Tk/5/2017 takto

r o z h o d o l :

- I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu u obžalovaného F. W. vo výroku o treste zákazu činnosti a u obžalovaného F. F. v celom výroku o treste.
- II. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu u obžalovaného N. F. v celom výroku o treste.
- III. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaných
 - F. W., nar. XX.XX.XXXX vo Q. O., trvalým pobytom C., Na F. XXX/X,
 - F. F., nar. XX.XX.XXXX vo Q. O., trvalým pobytom C., Q. XXX/XX,
 - N. F., nar. XX.XX.XXXX, vo Q. O., trvalým pobytom E. A. Q. XXX

o d s u d z u j e

obžalovaného F. W.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 6 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na trest zákazu činnosti vykonávať zamestnanie, povolanie, funkciu alebo podnikanie v oblasti účtovníctva a účtovnej evidencie vo výmere X (päť) rokov a X (šesť) mesiacov.

obžalovaného F. F.

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j), l), n), o) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere X (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 6 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačného zložky, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby a prokuristu vo výmere 5 (päť) rokov a X (šesť) mesiacov.

obžalovaného N. F.

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 39 ods. 1,3 písm. d)Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a X (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á peňažný trest vo výmere X.XXX,- (tritisíc) B..

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 6 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačného zložky, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby a prokuristu vo výmere X (päť) rokov a X (šesť) mesiacov.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu vo vzťahu k obžalovaným F. W., F. F. a N. F. nezmenený.

IV. Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných P.H., F. W., a F. F. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní uznaní za vinných, a to

v bodoch X - XX rozsudku

F. F. z pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., z toho v bodoch 6 - 19 podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., v bodoch X - XX rozsudku

P. P., N. F. a F. W. z pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. X písm. c), ods. X Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák.

pretože

X. obžalovaný F. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti F. s.r.o. v mesiaci október XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXXXX až XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. vnútroštátne dodanie, od maďarskej obchodnej spoločnosti W. O.. spoločníčky a konateľky P. F. (jeho matky) nadobudnutého tovaru - hliníkovej zliatiny, pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby za ne spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti F. s.r.o., z ktorého ich krátko po ich zaúčtovaní obvinený F. F. v hotovosti spolu s DPH na jednotlivých pobočkách banky vyberal, pričom vo vzťahu k príslušnému správcovi dane T. úradu W. W. pobočka Q. O. za spoločnosť F. s.r.o. po jej prevode na tzv. bieleho koňa - maďarskú štátnu občianku T. W.-T. zabezpečil dňa 03.02.2014 podanie dodatočného daňového priznania na DPH za zdaňovacie obdobie október XXXX, v ktorom nepravdivo v rozpore so skutočným stavom deklaroval dodanie len tovarov a služieb s oslobodením od dane podľa § 43 ods. 1 a ods. 4 zákona č. XXX/XXXX Z. z. o dani z pridanej hodnoty a riadny súhrnný výkaz pre DPH za zdaňovacie obdobie október XXXX, v ktorom deklaroval intrakomunitárne dodanie tovarov a služieb českej obchodnej spoločnosti S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., registrovanej pre daň v inom členskom štáte pod číslom CZ XX XXX XXX,

X. obžalovaný F. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti F. s.r.o. v mesiaci november XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXXXX až XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX až XXXXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. vnútroštátne dodanie, od maďarskej obchodnej spoločnosti W. O.. spoločníčky a konateľky P. F. (jeho matky) nadobudnutého tovaru - hliníkovej zliatiny, pre

odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby za ne spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti F. s.r.o., z ktorého ich krátko po ich zaúčtovaní obvinený F. F. v hotovosti spolu s DPH na jednotlivých pobočkách banky vyberal, pričom vo vzťahu k príslušnému správcovi dane T. úradu W. W. pobočka Q. O. za spoločnosť F. s.r.o. po jej prevode na tzv. bieleho koňa - maďarskú štátnu občianku T. W.-T. zabezpečil dňa XX.XX.XXXX podanie dodatočného daňového priznania na T. za zdaňovacie obdobie november XXXX, v ktorom nepravdivo v rozpore so skutočným stavom deklaroval dodanie len tovarov a služieb s oslobodením od dane podľa § 43 ods. 1 a ods. 4 zákona č. XXX/XXXX Z. z. o dani z pridanej hodnoty a riadny súhrnný výkaz pre DPH za zdaňovacie obdobie november XXXX, v ktorom deklaroval intrakomunitárne dodanie tovarov a služieb českej obchodnej spoločnosti S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., registrovanej pre daň v inom členskom štáte pod číslom CZ XX XXX XXX, X. obžalovaný F. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti F. s.r.o. v mesiaci december XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXXXXXX až XXXXXXXXXXXX v celkovej sume X.XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. vnútroštátne dodanie, od maďarskej obchodnej spoločnosti W. O.. spoločníčky a konateľky P. F. (jeho matky) nadobudnutého tovaru - hliníkovej zliatiny, pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby za ne spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti F. s.r.o., z ktorého ich krátko po ich zaúčtovaní obvinený F. F. v hotovosti spolu s DPH na jednotlivých pobočkách banky vyberal, pričom vo vzťahu k príslušnému správcovi dane T. úradu W. W. pobočka Q. O. následne po prevode obchodnej spoločnosti F., s.r.o. na tzv. bieleho koňa - maďarskú štátnu občianku T. W.-T. zabezpečil dňa XX.XX.XXXX podanie riadneho daňového priznania pre DPH za zdaňovacie obdobie mesiaca december XXXX, v ktorom nepravdivo v rozpore so skutočným stavom deklaroval dodanie len tovarov a služieb s oslobodením od dane podľa § 43 ods. 1 a ods. 4 zákona č. XXX/XXXX Z. z. o dani z pridanej hodnoty a riadny súhrnný výkaz pre DPH za zdaňovacie obdobie december XXXX, v ktorom deklaroval intrakomunitárne dodanie tovarov a služieb českej obchodnej spoločnosti S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., registrovanej pre daň v inom členskom štáte pod číslom CZ XX XXX XXX, X. obžalovaný F. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti X. s.r.o. v mesiaci január XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXXXXXX až XXXXXXXXXXXX v celkovej sume X.XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. vnútroštátne dodanie, od maďarskej obchodnej spoločnosti W. O.. spoločníčky a konateľky P. F. (jeho matky) nadobudnutého tovaru - hliníkovej zliatiny, pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby za ne spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti X. s.r.o., z ktorého ich krátko po ich zaúčtovaní obvinený F. F. v hotovosti spolu s T. na jednotlivých pobočkách banky vyberal, pričom vo vzťahu k príslušnému správcovi dane T. úradu W. W. pobočka Q. O. následne po prevode obchodnej spoločnosti X., s.r.o. na tzv. bieleho koňa - maďarskú štátnu občianku T. W.-T. zabezpečil dňa XX.XX.XXXX podanie riadneho daňového priznania pre T. za zdaňovacie obdobie mesiaca január XXXX, v ktorom nepravdivo v rozpore so skutočným stavom deklaroval dodanie len tovarov a služieb s oslobodením od dane podľa § 43 ods. X a ods. 4 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty a riadny súhrnný výkaz pre DPH za zdaňovacie obdobie január 2014, v ktorom deklaroval intrakomunitárne dodanie tovarov a služieb českej obchodnej spoločnosti S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., registrovanej pre daň v inom členskom štáte pod číslom CZ XX XXX XXX, X. obžalovaný F. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti X. s.r.o. v mesiaci február XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXXXXXX až XXXXXXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. vnútroštátne dodanie, od maďarskej obchodnej spoločnosti W. O.. spoločníčky a konateľky P. F. (jeho matky) nadobudnutého tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v Slovenskej republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby za ne spolu s T. bezhotovostne poukázala na účet dodávateľskej spoločnosti X. s.r.o., z ktorého ich krátko po ich zaúčtovaní obvinený F. F. v hotovosti spolu s DPH na jednotlivých pobočkách banky vyberal, pričom vo vzťahu k príslušnému správcovi dane Daňovému úradu W. W. pobočka Q. O. následne po prevode obchodnej spoločnosti X., s.r.o. na tzv. bieleho koňa - maďarskú štátnu občianku T. W.-T. zabezpečil dňa XX.XX.XXXX podanie riadneho daňového priznania pre DPH za zdaňovacie obdobie mesiaca február 2014, v ktorom nepravdivo v rozpore so skutočným stavom deklaroval dodanie len tovarov a služieb s oslobodením od dane podľa § 43 ods. X a ods. 4 zákona č.

222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty a riadny súhrnný výkaz pre DPH za zdaňovacie obdobie február 2014, v ktorom deklaroval intrakomunitárne dodanie tovarov a služieb českej obchodnej spoločnosti S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., registrovanej pre daň v inom členskom štáte pod číslom CZ XX XXX XXX, čím týmito konaniami skrátil daň a spôsobil zníženie príjmov Q. rozpočtu SR spolu za zdaňovacie obdobia XX/XXXX až XX/XXXX v celkovej výške XXX.XXX,XX B..
v bodoch X - XX rozsudku:

E. P. P., F. W., F. F. a N. F. ako členovia organizovanej skupiny konajúc vo vzájomnej súčinnosti cielenej na neoprávnené znižovanie vlastnej daňovej povinnosti na dani z pridanej hodnoty spôsobom vykazovania fiktívnych nákladov na vstupe od mesiaca február XXXX páchali daňovú trestnú činnosť na území X. republiky s väzbami na územie P. formou čiastočného predstierania reálneho obchodovania s hliníkovou zliatinou s obchodnými spoločnosťami umelo zaradenými do reťazca vytvorených dodávateľsko - odberateľských vzťahov tým spôsobom, že postupne zostavili sieť na T. registrovaných slovenských obchodných spoločností s právnou formou „ s.r.o.“ pod obchodnými názvami B.A.C. D. s.r.o. so sídlom Q. O., W. XXX/XX, G.: XX XXX XXX, Q. s.r.o. so sídlom Q. O., W. XXX/XX (od XX.XX.XXXX so sídlom W., D. X/A), G.: XX XXX XXX, D. s.r.o. so sídlom H. W., X. XXX (od XX.XX.XXXX so sídlom W. - X. P., D. X/A), G.: XX XXX XXX, C., s.r.o. so sídlom W., F. XX, G.: XX XXX XXX, T. X. s.r.o. so sídlom A., P. XXX/XX, G.: XXXXXXXX a maďarských obchodných spoločností F. S. O., J. XX O.. obe so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P. a N. kft., so sídlom XXXX W., U. körút XX, P., v mene ktorých spoločností najmenej do marca roku XXXX vydávali účtovné a s nimi súvisiace doklady a ktoré obžalovaný P. P. ovládal najmä tým spôsobom, že riadil, zadával príkazy, úlohy a usmerňoval obžalovaných F. W., F. F. a N. F., z ktorých najmä obžalovaný F. F. mal a aj vykonával priamy vplyv na sociálne slabé osoby nahovorené a dosadené pod rôznymi zámienkami do funkcií konateľov slovenských dodávateľských obchodných spoločností Q. s.r.o., D. s.r.o., C. s.r.o., T. X. s.r.o. a maďarských obchodných spoločností F. S. O., N. kft. a J. XX O.. aby tak navodili reálnosť reťazového obchodovania a preukázania nadobudnutia a pôvodu hliníkovej zliatiny prevažne s označením EN AB XXXXX u spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., prostredníctvom ktorej, následne deklarovali dodávky hliníkovej zliatiny pre českú odberateľskú obchodnú spoločnosť S. F., s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, od ktorej spolu s platbami zaplatenú T. za dodanú hliníkovú zliatinu si ponechali tým spôsobom, že platby spolu s T. síce previedli z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. jej dodávateľom, odkiaľ ich však osobne z účtov týchto spoločností na pobočkách bánk prípadne cez bankomatové karty a bankomaty vybrali, predstierajúc takto pred príslušnými správcami dane - daňovými úradmi umelo prenesenú daňovú povinnosť na spoločnosti Q. s.r.o., D. s.r.o., C. s.r.o. a T. X. s.r.o. oficiálne zastúpených osobami tzv. bielych koní, ktoré o obchodovaní s hliníkovou zliatinou nič nevedeli, čo prebiehalo v nasledovných prípadoch:

X. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci február XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXX až XXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre českú odberateľskú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. R. až R. v celkovej sume R.,XX B. z toho T. XX.R.,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu F. O. ovládanej obchodnej spoločnosti Q., s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti z účtu tak na jednotlivých pobočkách banky vyberal obžalovaný N. F. ako aj prostredníctvom bankomatov doposiaľ presne nestotožnená osoba, pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti Q. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti F. S. O., so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P., štatutára od XX.XX.XXXX Y. P., zároveň v daňovom priznaní na T. podanom správcovi dane T. úradu W. W. pobočka Q. O. za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie február XXXX obžalovaný P. P. neoprávnené uplatnil v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške XX.XXX,XX B. za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti Q. s.r.o., u ktorej za zdaňovacie obdobie február XXXX v podanom daňovom priznaní na T. deklarovanú vlastnú

daňovú povinnosť vo výške XX.XXX,XX eur doposiaľ neuhradili a dňom XX.XX.XXXX spol. Q. s.r.o. účelovo previedli na nekontaktnú maďarskú štátnu občianku T. W.-T.,

X. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci marec XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXX až XXXXXX a XXXXXX až XXXXXX v celkovej sume X.XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXX až XXXXX v celkovej sume X.XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu F. O. ovládanej obchodnej spoločnosti Q. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti z účtu tak na jednotlivých pobočkách banky vyberal obžalovaný N. F. ako aj prostredníctvom bankomatov doposiaľ presne nestotožnená osoba, pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti Q. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti F. S. O., so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P., štatutára od XX.XX.XXXX Y. P., zároveň v daňovom priznaní na T. podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie marec XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške XXX.XXX,XX Eur za fiktívne nadobudnutie tovaru od nekontaktnéj spoločnosti Q. s.r.o., u ktorej za zdaňovacie obdobie marec XXXX v podanom daňovom priznaní na T. deklarovanú vlastnú daňovú povinnosť vo výške XXX.XXX,XX Eur doposiaľ neuhradili a dňom 30.05.2014 spol. Q. s.r.o. účelovo previedli na nekontaktnú maďarskú štátnu občianku T. W.-T.,

X. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci apríl XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXX až XXXXXX, XXXXXX až XXXXXX, XXXXXX až XXXXXX a XXXXXX až XXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXX až XXXXX, XXXXX až XXXXX, XXXXX až XXXXX a XXXXX až XXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. 153.704,62 B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu F. O. ovládanej obchodnej spoločnosti Q. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obvinený F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti z účtu tak na jednotlivých pobočkách banky vyberal obžalovaný N. F. ako aj prostredníctvom bankomatov doposiaľ presne nestotožnená osoba, pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti Q. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti F. S. O., so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P., štatutára od XX.XX.XXXX Y. P., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie apríl XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške 153.704,62 eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnéj spoločnosti Q. s.r.o. u ktorej za zdaňovacie obdobie apríl XXXX v podanom daňovom priznaní na DPH deklarovanú vlastnú daňovú povinnosť vo výške XXX.XXX,XX eur doposiaľ neuhradili a dňom 30.05.2014 spol. Q. s.r.o. účelovo previedli na nekontaktnú maďarskú štátnu občianku T. W.-T.,

X. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci máj XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXX až XXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX Eur dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike

so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet dodávateľskej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXX až XXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX eur z toho T. XX.XXX,XX eur z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu F. O. ovládanej obchodnej spoločnosti Q. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti z účtu tak na jednotlivých pobočkách banky vyberal obžalovaný N. F. ako aj prostredníctvom bankomatov doposiaľ presne nestotožnená osoba, pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti Q. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti F. S. O., so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P., štatutára od XX.XX.XXXX Y. P., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie máj XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške XX.XXX,XX Eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti Q. s.r.o. u ktorej za zdaňovacie obdobie máj XXXX nebolo podané daňové priznanie na DPH a dňom 30.05.2014 spol. Q. s.r.o. účelovo previedli na nekontaktnú maďarskú štátnu občianku T. W.-T., XX. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci jún XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXX až XXXXXXX a XXXXXXX až XXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX Eur dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s DPH bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXX až XXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho DPH XXX.XXX,XX Eur z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu P. C. ovládanej obchodnej spoločnosti D. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberal obžalovaný F. F. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na obžalovaného F. F. doposiaľ presne nestotožnená osoba, pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti D. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti N. kft. so sídlom U. körút XX, XXXX W., P., štatutára od XX.XX.XXXX N. F., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie jún XXXX obvinený P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške XXX.XXX,XX Eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti D. s.r.o. u ktorej za zdaňovacie obdobie jún XXXX v podanom daňovom priznaní na T. deklarovajú vlastnú daňovú povinnosť vo výške 132.654,37 Eur doposiaľ neuhradili a ktorá spol. D. s.r.o. je nekontaktná z dôvodu, že bola dňom 12.09.2014 účelovo prevedená na maďarského štátneho občana X. X., XX. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci júl XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXX až XXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s DPH bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXX až XXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu P. C. ovládanej obchodnej spoločnosti D. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obvinený F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D.

s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberal obžalovaný F. F. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na obžalovaného F. F. najmenej od XX.XX.XXXX obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti D. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti N. kft. so sídlom U. körút XX, XXXX W., P., štatutára od XX.XX.XXXX N. F., zároveň v daňovom priznaní na T. podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie júl XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. XXX/XXXX Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške XXX.XXX,XX B. za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti D. s.r.o., u ktorej za zdaňovacie obdobie júl XXXX v podanom daňovom priznaní na DPH deklarovanú vlastnú daňovú povinnosť vo výške 124.714,54 Eur doposiaľ neuhradili a ktorá spol. D. s.r.o. je nekontaktná z dôvodu, že bola dňom XX.XX.XXXX účelovo prevedená na maďarského štátneho občana X. X., XX. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci august XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obžalovanými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu P. C. ovládanej obchodnej spoločnosti D. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberal obžalovaný F. F. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na obžalovaného F. F. obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti D. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti N. kft. so sídlom U. körút XX, XXXX W. P., štatutára od XX.XX.XXXX N. F., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie august XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške 145.829,13 Eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti D. s.r.o., u ktorej za zdaňovacie obdobie júl XXXX v podanom daňovom priznaní na DPH deklarovanú vlastnú daňovú povinnosť vo výške 153.445,87 Eur doposiaľ neuhradili a ktorá je nekontaktná z dôvodu, že bola dňom 12.09.2014 účelovo prevedená na maďarského štátneho občana X. X., XX. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci september XXXX deklaroval faktúrou č. XXXXXXXX v celkovej sume XX.XXX,XX B. z toho T. X.XXX,XX B. a faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX Eur dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ju na vstupe zahrnula do účtovníctva a platbu zaň spolu s DPH bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanou dodávateľskou faktúrou č. XXXXXXXX v celkovej sume XX.XXX,XX B. z toho DPH X.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu T. O. ovládanej obchodnej spoločnosti T. X. s.r.o. a zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXXX - XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX eur z toho T. XX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu U. M. ovládanej obchodnej spoločnosti C. s.r.o., ktorých priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorých bankové účty s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukázali platby za tovar, ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní v hotovosti vybral obvinenými ovládaný štatutár spoločnosti T. O. za prítomnosti F. F. a v prípade spoločnosti C. s.r.o. poukazovali všetky platby spolu s T. priamymi hotovostnými vkladmi realizovanými obžalovaným F. W., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti vybral štatutár spoločnosti U. M., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej

spoločnosti C. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti N. kft. so sídlom U. körút XX, XXXX W. P., štatutára od XX.XX.XXXX N. F. zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Q. O. za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie september XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. XXX/XXXX Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej T. vo výške XXXX,XX B. a XX.XXX,XX B. spolu XX.XXX,XX B. za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktných spoločností T. X. s.r.o. a C. s.r.o., u ktorých nebolo za zdaňovacie obdobie september XXXX podané daňové priznanie na T.,

XX. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci október XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s DPH bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX eur z toho T. XXX.XXX,XX B. z fiktívnej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obžalovanými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu T. O. ovládanej obchodnej spoločnosti T. X. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberali buď obžalovaný F. F. alebo obžalovanými ovládaný štatutár spoločnosti T. O. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na štatutára spoločnosti T. O. obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti T. X. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti N. kft. so sídlom U. körút XX, XXXX W. P., štatutára od XX.XX.XXXX N. F., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie október XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške 134.852,03 Eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnéj spoločnosti T. X. s.r.o., u ktorej nebolo za zdaňovacie obdobie október XXXX podané daňové priznanie na DPH,

XX. obžalovaný P. P. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci november XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obvinenými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu T. O. ovládanej obchodnej spoločnosti T. X. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberali buď obžalovaný F. F. alebo obžalovanými ovládaný štatutár spoločnosti T. O. za prítomnosti F. F. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na štatutára spoločnosti T. O. obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti T. X. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti N. kft. so sídlom U. körút XX, XXXX W. P., štatutára od XX.XX.XXXX N. F., zároveň v daňovom priznaní na T. podanom správcovi dane T. úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie november XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške 90.464,76 Eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnéj spoločnosti T. X. s.r.o., u ktorej nebolo za zdaňovacie obdobie november XXXX podané daňové priznanie na DPH,

XX. obžalovaný P. Ďörd ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci december XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v Slovenskej republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s DPH bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXXX až XXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX Eur z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obžalovanými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu T. O. ovládanej obchodnej spoločnosti T. X. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberali buď obžalovaný F. F. alebo obžalovanými ovládaný štatutár spoločnosti T. O. za prítomnosti F. F. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na štatutára spoločnosti T. O. obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti T. X. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti N. kft. so sídlom U. körút XX, XXXX W. P., štatutára od XX.XX.XXXX N. F., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie december XXXX obžalovaný P. P. neoprávnene uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške 82.098,88 Eur za fiktívne nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti T. X. s.r.o., u ktorej nebolo za zdaňovacie obdobie december XXXX podané daňové priznanie na T.,

XX. obžalovaný N. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci január XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXX až XXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými dodávateľskými faktúrami č. XXXXXXXXXXXX až XXXXXXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obžalovanými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu T. O. ovládanej obchodnej spoločnosti T. X. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberali buď obžalovaný F. F. alebo obžalovanými ovládaný štatutár spoločnosti T. O. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na štatutára spoločnosti T. O. obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti T. X. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti J. XX O.. so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P. štatutára od XX.XX.XXXX F. P., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie január XXXX obžalovaný N. F. uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. XXX/XXXX Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške 49.600,48 Eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti T. X. s.r.o., u ktorej nebolo za zdaňovacie obdobie január XXXX podané daňové priznanie na DPH,

18. obžalovaný N. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci február XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXX až XXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými faktúrami č. XXXXXXXXXXXX až XXXXXXXXXXXX v celkovej sume XXX.XXX,XX B. z toho T. XXX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obžalovanými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu T. O. ovládanej obchodnej spoločnosti T. X. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe

príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberali buď obžalovaný F. F. alebo obžalovanými ovládaný štatutár spoločnosti T. O. ako aj prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na štatutára spoločnosti T. O. obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti T. X. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti J. XX O.. so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P. štatutára od XX.XX.XXXX F. P., zároveň v daňovom priznaní na T. podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie február XXXX obžalovaný N. F. neoprávnene uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške XXX.XXX,XX Eur za fiktívne nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti T. X. s.r.o. u ktorej nebolo za zdaňovacie obdobie január XXXX podané daňové priznanie na DPH,

XX. obžalovaný N. F. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. v mesiaci marec XXXX deklaroval faktúrami č. XXXXXX a XXXXXX v celkovej sume XX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. dodanie tovaru - hliníkovej zliatiny pre odberateľskú českú obchodnú spoločnosť S. F. s.r.o. so sídlom N. T. 1, T., G.: XX XXX XXX, C. republika, registrovanú na daň z pridanej hodnoty v X. republike so slovenským IČ T.: XXXXXXXXXXXX, ktorá si ich na vstupe zahrnula do účtovníctva a platby zaň spolu s T. bezhotovostne poukázala na bankový účet spoločnosti B.A.C. D. s.r.o., u ktorej pôvod nadobudnutia takto dodaného tovaru deklarovali zaúčtovanými faktúrami č. XXXXXXXXXXXX až XXXXXXXXXXXX v celkovej sume XX.XXX,XX B. z toho T. XX.XXX,XX B. z predstieranej dodávky tovaru hliníkovej zliatiny, od obžalovanými prostredníctvom jej štatutárneho zástupcu T. O. ovládanej obchodnej spoločnosti T. X. s.r.o., ktorého priamo riadil prevažne obžalovaný F. F. a to aj na základe príkazov obžalovaného P. P. a na ktorej bankový účet s cieľom zdeklarovania a navodenia reálnosti tejto podnikateľskej činnosti a predstierania nadobudnutia tovaru bezhotovostne z účtu spoločnosti B.A.C. D. s.r.o. poukazovali bezhotovostne všetky platby zaň spolu s T., ktoré následne krátko po ich zaúčtovaní všetky v hotovosti tak na pobočkách banky vyberal obžalovanými ovládaný štatutár spoločnosti T. O. a prostredníctvom bankomatov bankomatovou kartou vedenou na štatutára spoločnosti T. O. obžalovaný F. W., pričom pôvod takto nadobudnutého tovaru u nimi ovládanej spoločnosti T. X. s.r.o. ďalej deklarovali zaúčtovanými faktúrami za intrakomunitárne dodanú hliníkovú zliatinu od nimi ovládanej maďarskej obchodnej spoločnosti J. XX O.. so sídlom X. utca XXX, XXXX W., P., štatutára od XX.XX.XXXX F. P., zároveň v daňovom priznaní na DPH podanom správcovi dane Daňovému úradu Banská Bystrica pobočka Veľký Krtíš za spoločnosť B.A.C. D. s.r.o. za zdaňovacie obdobie marec XXXX obžalovaný N. F. neoprávnene uplatnil v zmysle § 5X ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty odpočítanie fingovane zaplatenej DPH vo výške XX.XXX,XX Eur za predstierané nadobudnutie tovaru od nekontaktnej spoločnosti T. X. s.r.o., u ktorej nebolo za zdaňovacie obdobie marec XXXX podané daňové priznanie na T.,

čím týmito konaniami skrátili daň a spôsobil zníženie príjmov Štátneho rozpočtu SR spolu za zdaňovacie obdobia 02/2014 až 03/2015 v celkovej výške X.XXX.XXX,XX Eur.

Za to boli obžalovaní odsúdení, a to:

P. P. podľa § 276 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr.zák. § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák., § 46 Tr.zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/75/2017 zo dňa 01. 10. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/188/2018 zo dňa 06. 03. 2019, ktorým bol obžalovaný P. P. uznaný vinným pre trestný čin skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. X Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti byť štatutárnym zástupcom právnickej osoby na dobu 5 rokov.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil peňažný trest vo výmere XX.XXX,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 a 6 Tr.zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničnej osoby alebo prokuristu v trvaní 6 rokov.

F. W. podľa § 276 ods. X Tr.zák., § 36 písm. j), l) Tr.zák. § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr.zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák., § 46 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 a 6 Tr.zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničnej osoby alebo prokuristu v trvaní 5 rokov.

F. F. podľa § 276 ods. X Tr.zák., § 36 písm. j), l) Tr.zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr.zák., § 46 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 a 6 Tr.zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničnej osoby alebo prokuristu v trvaní X rokov.

N. F. podľa § 276 ods. 4 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr.zák., § 46 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil peňažný trest vo výmere 3.000,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 a 6 Tr.zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničnej osoby alebo prokuristu v trvaní 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal za obžalovaného P. P., proti ktorému sa viedlo konanie už ako proti ušlému, odvolanie jeho obhajca priamo na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa XX.XX.XXXX, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, ktorý považoval za neprimerane prísny. Zdôraznil, že na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu, čo konajúci súd následne prijal, čím sa vzdal vykonania dokazovania v tomto smere. Dal do pozornosti ust. § 42 ods. 2 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, v jeho prípade mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, teda v súlade so zákonom by bolo využitie ust. § 44 Tr. zák., podľa ktorého by bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože už predtým uložený trest bol dostatočný na ochranu spoločnosti a jeho nápravu.

Výmera uloženého trestu odňatia slobody sa javí ako nespravodlivá aj vo vzťahu k trestom uloženým ostatným trom spoluobžalovaným, keďže okresný súd pri každom z nich aplikoval ust. § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Navyiac on nebol ani štatutárnym orgánom, ani sprostredkovateľom obchodov a nebolo preukázané ani to, že by mal väčšiu mieru zavinenia. Napokon odvolací súd pri prvom rozhodnutí zrušil aj výrok o treste, ktorý mu bol súdom prvého stupňa uložený, avšak napriek tomu v druhom rozsudku mu bol uložený trest odňatia slobody v totožnej výmere.

Okrem toho mu bol ešte uložený peňažný trest vo výmere 10.000,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok, ak by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, s čím taktiež nesúhlasil. Q. síce s manželkou rodinný dom, na ktorom však viaznu dve farchy, a to záložné právo v prospech C., a.s. a B. úradu U.. Y. W., W. W., čiže ide o nehnuteľnosti, ktoré sú predĺžené a nemajú žiadnu hodnotu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol v intenciách jeho odvolania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný N. F., a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.12.2020. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj jeho napadnutie procesnými stranami prostredníctvom podaných odvolaní, a taktiež na odvolacie námietky obžalovaného P. P.. Nebolo pravdou, že by tento nebol štatutárnym orgánom spoločnosti, keďže bol viac rokov spoločníkom a konateľom B.A.C. D. s.r.o. A. práve P. P. bol organizátorom celej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznal a urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný. Konal tak sofistikovane s osobami, ktoré ani neboli za ich konanie postihnuté, napriek tomu mu bol uložený najmiernejší trest, keďže mu výmera súhrnného trestu bola zvýšená len o 1 rok, a to zo 7 rokov na 8 rokov. Tento obžalovaný, napriek tomu, že sa priznal, neuhradil žiadnu škodu, ani neprispel k objasneniu trestnej činnosti, keďže neuviedol, kto zorganizoval celú trestnú činnosť, a teda išlo len o jeho formálne vyhlásenie. Okrem toho sa P. P. vyhýbal trestnému stíhaniu a nenastúpil ani do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol pred tým uložený, pričom pri druhom rozhodnutí mu už okresný súd nemohol sprísniť trest, keďže v tomto smere nepodal krajský prokurátor odvolanie.

F. tomuto rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný F. W. prostredníctvom svojho obhajcu priamo na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.12.2020, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, ktorý považoval za neprimerane prísny. Zdôraznil, že od spáchania skutku na prelome rokov 2013/2014 sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, nepodnikal, živil sa výlučne v závislých pracovných pomeroch a aj v súčasnosti pracuje a živí rodinu ako predavač v obchode s elektronikou. Pri spolupáchatelstve je potrebné prihliadať na mieru spoluzavinenia, pričom on ani nemal vedomosť, kto mal aký podiel na zisku z trestnej činnosti, hliník, ktorý bol predmetom obchodovania ani nevidel, v podstate vykonával len účtovnícke a administratívne práce. Aj keď by sa na prvý pohľad mohlo zdať, že bol medzi spolupáchatelmi na druhom mieste, keďže bol švagrom P. P., nezodpovedalo to realite.

Ďalej citoval príslušné ustanovenia Trestného zákona vzťahujúce sa na ukladanie druhu a výmery trestu, vrátane ust. § 39 Tr. zák. o jeho mimoriadnom znížení. V danom prípade bola trestná sadzba 7 až 12 rokov, avšak po znížení trestnej sadzby na základe prevahy poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace, ktorá bola i tak prísna, a preto bolo možné aplikovať ust. § 39 ods. 3 Tr.zák. Ak by došlo k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák., ako pri konaní o dohode o vine a treste, tak by bolo možné jej zníženie o 1/3-inu, pričom by dolná hranica predstavovala 5 rokov a 4 mesiace. Takýto postup by však bol pre neho nevýhodný, nakoľko v danom prípade bolo nutné znížiť uložený trest ešte vo väčšej miere. V ďalšom poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.07.2017, sp.zn. Tpj55/2016, ktoré takýto procesný postup umožnilo aj pre prípad uznania viny obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr.por.

Zároveň argumentoval tým, že vo výrokovej časti napadnutého rozsudku pri uznaní viny v prvej časti výroku sa javilo, že bol uznaný za vinného aj v bodoch 1) až 5), hoci túto skutočnosť okresný súd v ďalších častiach nepriamo vysvetlil. Bol mu uložený zo všetkých štyroch obžalovaných druhý najprísnejší trest, a hoci bolo aplikované zmierňovacie ustanovenie § 39 Tr.zák., nestalo sa tak v plnej miere, keďže mu nemohol byť uložený kratší trest ako 2 roky (bol mu uložený trest vo výmere 4 roky). Navyše obžalovaným F. F. a N. F. súd uložil oveľa miernejšie tresty odňatia slobody, čím ich vo vzťahu k nemu bezdôvodne zvýhodnil, takáto diferenciácia uložených trestov nemá oporu ani v skutkovom stave obsiahnutom v obžalobe a nezodpovedá ani miere a spôsobu ich účasti na spáchaní trestnej činnosti, pričom poukázal na konkrétne dôkazy, z ktorých takýto záver vyplýva. J. jeho aktivitu na trestnej činnosti nemožno vo vzťahu ku konaniu ostatných spoluobžalovaných považovať za zvýšenú, ktorá by odôvodňovala jeho prísnejšie potrestanie oproti obidvom vyššie uvedeným spoluobžalovaným.

Zopakoval, že doposiaľ nebol súdom trestaný a žil bezúhonným životom, k trestnej činnosti sa priznal a na hlavnom pojednávaní urobil zásadné vyhlásenie v zmysle § 257 Tr.por., čo je významnejšia skutočnosť ako bežná poľahčujúca okolnosť, pretože sa týmto postupom zbavil práva navrhovať dôkazy, ako aj práva podať odvolanie a dovolanie. Ak by sa okresný súd dôsledne riadil ustanoveniami Trestného zákona upravujúcimi zásady pre ukladanie trestov, mal by mu uložiť miernejší trest a na tom nemení nič skutočnosť, že sa skutkov dopustil ako konateľ spoločnosti.

Okrem toho, hoci ide o trest menšieho významu oproti uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody, je otázne, či boli zachované hmotnoprávne podmienky aj na uloženie trestu zákazu činnosti, keďže nevykonával funkciu štatutárneho zástupcu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil celý výrok o treste, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, aby mu bol uložený v konečnom dôsledku miernejší trest.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný N. F., a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa XX.XX.XXXX. N., že tento obžalovaný, napriek tomu, že sa priznal, neuhradil žiadnu škodu, ani neprispel k objasneniu trestnej činnosti, keďže neuviedol, kto zorganizoval celú trestnú činnosť, teda išlo len o jeho formálne vyhlásenie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril aj krajský prokurátor písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 15.01.2021. Najprv poukázal na odvolacie námietky obžalovaného F. W., s ktorými sa však nestotožnil. Naopak, za zákonný a správny považoval v tomto smere uložený trest odňatia slobody napadnutým rozsudkom, keď prvostupňový súd už zohľadnil súčinnostné postavenia tohto obžalovaného, ako aj jeho vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní, t.j. postoj k trestnej činnosti. F. z tohto dôvodu mu uložil trest odňatia slobody, ktorý mimoriadne znížil o 3 tri roky pod spodnú hranicu trestnej sadzby žalovaného daňového zločinu, pričom zároveň výšku trestov u jednotlivých obžalovaných diferencoval, keď logicky zohľadnil všetky rozhodné skutočnosti v tomto smere.

Nezákonným bolo len uloženie trestov zákazu činnosti mimo trestnej sadzby, čo však svojím odvolaním napadol. Do určitej miery sa však dá akceptovať tvrdenie tohto obžalovaného, či u neho došlo k splneniu zákonných podmienok pre uloženie trestu zákazu činnosti, a to vo vzťahu k činnosti, tak ako bola špecifikovaná, keďže skutočne nepôsobil v žiadnej z obchodných spoločností ako štatutárny orgán. Jeho úlohou bolo papierovo zastrešovať prebiehajúce obchody a dohliadať na tok finančných prostriedkov, ako aj doklady s tým súvisiace. Túto skutočnosť potvrdil aj jeho spoluobžalovaný P. P., ktorý si ho najal na administratívne a účtovnícke práce, čiže na činnosť, ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. E. F. W. sa však dopustil žalovaného trestného činu práve v súvislosti s touto trestnou činnosťou, teda v jeho prípade mu mal byť uložený trest zákazu činnosti, ktorý ale mal byť koncipovaný odlišne od spoluobžalovaných, ktorí pôsobili v štatutárnych orgánoch.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie taktiež obžalovaný F. F. prostredníctvom svojho obhajcu priamo na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.11.2020, a to proti výroku o treste. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa pokiaľ ide o uložený trest nestotožnil, nakoľko ho považoval za neprimerane prísny.

Zdôraznil, že v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. vyhlásením o vine zásadným spôsobom napomohol k objasneniu trestnej činnosti, čím prispel k značnému skráteniu celého trestného konania. Okrem toho, ako jediný z obžalovaných vypovedal, čím objasnil skutočnosti významné pre túto trestnú vec a jeho výpoveď bola kľúčovým usvedčujúcim dôkazom.

Ďalej argumentoval tým, že si uvedomuje následky, ako aj spoločenskú nebezpečnosť svojho konania, pričom sa úprimne snaží o nápravu. Navyiac okresný súd mu mal, okrem dvoch priznaných poľahčujúcich okolností, priznať aj ďalšie dve poľahčujúce okolnosti v zmysle ust. § 36 písm. n), o) Tr.zák. a správny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal byť 4 : 0. Trest, ktorý mu bol uložený, možno preto považovať za neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačovalo, aby mu bol uložený miernejší trest, a to s podmienečným odkladom jeho výkonu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr.por. zrušil celý výrok o treste a naň nadväzujúce výroky, ako aj výrok o treste zákazu činnosti a sám v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol tak, že mu uloží miernejšie tresty.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný N. F., a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.12.2020. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, ako aj jeho napadnutie procesnými stranami prostredníctvom podaných odvolaní, a taktiež na odvolacie námietky obžalovaného F. F.. Tieto však neboli v súlade s objektívnym stavom veci,

pretože v prípravnom konaní dvakrát vypovedal len on a nie F. F., pričom popísal dôležité skutočnosti o obchodovaní s hliníkovou zliatinou. F. F. v prípravnom konaní nevypovedal, popieral spáchanie trestného činu, a až následne v konaní pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný. Výpoveď F. F. však nie je vo vzťahu k nemu usvedčujúca, ale je len obrazom toho, že tento sa pod vplyvom prísľubu miernejšieho trestu priznal k tomu, čo neurobil, a možno to považovať za „obchodovanie so spravodlivosťou“. Súd prvého stupňa uložil F. F. rovnaký trest s tým rozdielom, že pred tým mu povolil podmienený odklad jeho výkonu, následne mu však uložil nepodmienečný trest. A. tomu, bol jemu uložený oveľa prísnejší trest, zvýšený z výmery 3 rokov na 4 roky a X mesiacov, hoci mal psychické, aj finančné problémy, čo je nelogické a nespravodlivé. F. F. sa totiž dopustil oveľa rozsiahlejšej trestnej činnosti a jeho vyhlásenie o vine tiež možno považovať len za formálne, keďže neuhradil žiadnu škodu.

K podanému odvolaniu sa vyjadril aj krajský prokurátor písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.11.2020. Najprv poukázal na odvolacie námietky obžalovaného F. F., s ktorými sa však nestotožnil a tieto boli nedôvodné. Naopak, za zákonný a správny považoval v tomto smere trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom, keď prvostupňový súd zohľadnil nielen jeho vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní, ale aj jeho snahu podľa svojich schopností a znalostí napomôcť objasneniu veci a z týchto dôvodov mu mimoriadne znížil výmeru trestu. S. zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený mimo trestnú sadzbu, bol napadnutý odvolaním z jeho strany.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie i obžalovaný N. F. prostredníctvom svojho obhajcu priamo na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.11.2020, a to proti výrokom o vine a o treste, ako aj konaniu, ktoré im predchádzalo.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil. Argumentoval tým, že najprv bol trestne stíhaný za skutky v bodoch 15) až 20), ktoré boli kvalifikované ako pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa ust. § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr.zák. spáchaného závažnejším spôsobom konania s poukazom na ust. § 138 písm. i) Tr.zák., a až pri ukončení vyšetrovania mu bola oznámená zmena právnej kvalifikácie na zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. i) Tr.zák., pričom okresný súd napriek tejto zmene obžalobu prijal a vo veci nariadil hlavné pojednávanie. Na rozdiel od všetkých troch spoluobžalovaných, ktorí v prípravnom konaní taktiež odmietli svoju vinu, ako jediný uviedol aj na hlavnom pojednávaní, že je nevinný, keďže sa nemohol dopustiť ani trestného činu neodvedenia dane a poistného, ale ani trestného činu skrátenia dane a poistného. Prvých dvaja zo spoluobžalovaných odmietli po vyhlásení viny vypovedať, iba spoluobžalovaný F. F. vypovedal, pričom urobil vyhlásenie, že je vinný zrejme len pod vplyvom iných osôb, keďže jeho výpoveď korešpondovala ohľadne fungovania obchodu s hliníkom s tým, čo tvrdil on. Navyše on ako jediný už v prípravnom konaní podrobne v tomto smere vypovedal.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, kto bol iniciátorom takéhoto obchodovania s hliníkom, ako aj to, kto a akým spôsobom sa na tomto obchodovaní podieľal, pričom toto konanie bolo pripisované aj na jeho vrub, hoci len plnil pokyny spoluobžalovaných P. P. a F. W., ktorí mu odovzdali finančné prostriedky a vypísané príjmové doklady, a on len transakcie zrealizoval, hoci vôbec nemal vedomosť, z akého dôvodu sú na účty peniaze vkladané a za akým účelom. To platí aj pre výbery z bankomatov, ktoré na ich žiadosť zrealizoval, pričom vybrané peniaze im následne odovzdal a za takéto služby obdržal len minimálne finančné sumy. Ďalej poukázal v plnom rozsahu na záverečnú reč svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní a argumentáciu v nej uvedenú.

Súdu prvého stupňa možno vytknúť, že nevykonal dokazovanie týkajúce sa zabezpečenia účtovníctva P. N. s.r.o., z ktorého by bolo zrejmé, za akú cenu táto spoločnosť nadobúdala hliníkovú zliatinu z C. republiky, ako aj, za akú cenu ju kupovala od B.A.C. D. s.r.o. Je však zrejmé, že účelom takýchto obchodov bolo len to, aby táto spoločnosť, t.j. P. N. s.r.o. na tom, ako obchodník zarobila. S. nebolo dostatočne zistené, či išlo o reálne obchody s hliníkom, alebo len o obchody fiktívne, resp. predstierané.

Krajský prokurátor nepodal obžalobu na ďalšie osoby, ktoré mali byť jednoznačne obvinené, pretože celý obchod zorganizovali, aj zrealizovali, pričom bez účtovníctva a spolupráce so spoločnosťou, ktorá ho viedla, a zároveň vedela, že ide o podvodné konanie, by sa takýto obchod nemohol realizovať, keďže práve táto účtovná spoločnosť kontaktovala vo všetkých prípadoch daňové úrady, podávala daňové priznania a pod., pričom konatelia zmienených spoločností boli len nastrčené osoby tzv. „biele kone“.

Tieto boli len využité na nezákonné konanie, hoci boli svojprávne a konali tak len z dôvodu získania určitej hmotnej provízie. Pokiaľ boli spoločníkmi a konateľmi uvedených spoločností konkrétne osoby, tak tieto zároveň zodpovedali aj za zaplatenie dane a poistného, spoločnosť B.A.C. D. kde bol konateľom a spoločníkom P. P. bola len určitou medzistanicou medzi realizovanými obchodmi, keďže kupovala hliníkovú zliatinu a následne ju predávala bez akéhokoľvek zisku. Daňové orgány potom nesprávne konštatovali, že tieto obchody neboli zrealizované, lebo ak by išlo len o obchody predstierané, nemohla vzniknúť štátu konaním tejto spoločnosti žiadna škoda, keďže nič reálne nič nekúpila, ani nepredala, a preto ani nemohla zaplatiť z takýchto transakcií žiadnu daň. Rozhodujúcu úlohu v celom reťazci zohrala P. N., s.r.o., a nie je možné, aby každá ďalšia zo zainteresovaných obchodných spoločností spôsobila štátu samostatnú škodu. V tomto smere nebolo dostatočne objasnené, že P. N., s.r.o. v podstate všetky hliníkové odliatky kúpila a následne ich aj predala ďalším odberateľom, od ktorých ich kúpila späť cez ďalšie tri obchodné spoločnosti.

V dôsledku celej vzniknutej situácie okresný súd nemal prijať podanú obžalobu, hoci bolo prípravné konanie rozsiahle, v konečnom dôsledku nevedlo k objasneniu daného prípadu, t.j. k objasneniu celého reťazca príslušných transakcií jednotlivých subjektov, ktoré sa na obchode podieľali, pričom len niektoré z nich mali reálne profit, a preto mala byť táto trestná vec vrátená prokurátorovi na došetrenie.

Konateľom a spoločníkom B.A.C. D. s.r.o. bol len dva mesiace, a to navyše len formálne, pretože reálne mu neprináležali žiadne oprávnenia, ktoré mu vyplývali z tejto funkcie. Práve spoluobžalovaný P. P. využil jeho neskúsenosť a naivitu. Pozoruhodným bolo aj to, že všetky adresy spoločnosti boli zhodné so sídlom spoločnosti A.M.G. s.r.o., taktiež právne služby poskytovala jedna advokátska kancelária, teda v konečnom dôsledku išlo o cieľené konanie, aby konatelia a spoločníci spoločnosti, ktorí nemali žiadnu vedomosť o tom, ako sa obchoduje s hliníkom, boli platcami DPH, pričom DPH sa stratila u tzv. „bielych koní“ a následne boli tieto spoločnosti vymazané z obchodného registra, resp. došlo k prevodu obchodných podielov na osoby v Maďarskej republike. Práve P. N. s.r.o. mala z uvedených obchodov najväčší zisk a profit, avšak ďalšie spoločnosti, vrátane B.A.C. D. s.r.o., kde bol konateľom, z takýchto transakcií nemali žiadny profit. Vychádzajúc z týchto skutočností možno konštatovať, že hlavní aktéri tohto reťazca, ktorí celý obchod reálne zorganizovali a museli vedieť, že išlo o podvodné konanie, neboli obžalovaní, na čo poukázal aj okresný súd.

Nikdy nebol v súvislosti so spoločnosťou N. kft. v P. republike obvinený, ani odsúdený, a preto ak mal aj nejaké písomnosti týkajúce sa tejto spoločnosti, nemožno to hodnotiť ako usvedčujúci dôkaz. Súčasne za taký nemožno považovať ani to, že sa zúčastňoval daňových kontrol, pretože nemal k dispozícii žiadne písomnosti a vyjadroval sa len tak, ako mu bolo povedané, že sa má vyjadriť. V tomto smere je zaujímavé, z akého dôvodu kontrolóri finančného riaditeľstva takýto spôsob kontroly akceptovali, pretože im muselo byť jasné, že nemal vedomosť o tom, ako sa obchoduje s hliníkovou zliatinou, a teda bol len subjektom, ktorý tam bol nastrčený. Spoločnosť, ktorej bol konateľom, bola len určitou medzistanicou pri realizovaní nekalých obchodov. V tomto smere v jeho prospech jednoznačne vyznieva znalecký posudok G.. F. Q., znalca z odboru ekonómie a manažmentu, z ktorého vyplýva, kto bol iniciátorom obchodovania s hliníkom, a kto aj reálne stál za obchodmi, ktoré sú mu kladené za vinu.

Navyše má len základné vzdelanie, v tom čase bol závislý na návykových látkach, dokonca bol hospitalizovaný na psychiatrickej klinike, teda nemohol vymyslieť takéto zložité obchodovanie s hliníkovou zliatinou, preto prvostupňový súd pochybil aj v tom, že odmietol vykonať nové znalecké skúmanie jeho zdravotného a duševného stavu. Za zmienku stojí aj to, že spoluobžalovaný P. P. už bol za obdobné konanie právoplatne odsúdený Okresným súdom Veľký Krtíš v spojení s Krajským súdom v Banskej Bystrici na trest odňatia slobody vo výmere X rokov nepodmienečne.

V ďalšom popísal priebeh tohto trestného konania pred odvolacím súdom a po jeho zrušujúcom uznesení aj procesný postup pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní, ktorý sa dôsledne neriadil právnym názorom druhostupňového súdu, najmä pokiaľ nedoplnil dokazovanie o ním navrhnuté dôkazy. Taktiež mu sprísnil trest bez akéhokoľvek dokazovania v tomto smere, čo bolo neprípustné. Následne analyzoval odôvodnenie napadnutého rozsudku okresným súdom, ktorý však nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy v jeho neprospech, a to predovšetkým výpoveď spoluobžalovaného F. F., svedka U. P. a prepisy odpočúvaných hovorov.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr.por. zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu sa vyjadril krajský prokurátor písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.11.2020. Najprv poukázal na odvolacie námietky obžalovaného N. F., s ktorými sa však nestotožnil a tieto boli nedôvodné. Okrem uloženia trestu zákazu činnosti mimo trestnej sadzby, čo však už napadol svojím odvolaním, považoval napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný a správny.

K zmene právnej kvalifikácie skutku došlo v prípravnom konaní pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu oprávnenými subjektmi, pričom táto reagovala na výsledky vykonaného vyšetrovania a bola z hľadiska procesného postupu možná. Nedošlo totiž k zmene skutkových okolností, pre ktoré sa predmetné vyšetrovanie viedlo. Pokiaľ následne niektorý z obžalovaných v konaní pred súdom zmenili svoj postoj k veci a rozhodli sa urobiť vyhlásenie v otázke viny, resp. nepopretia spáchania skutku, bola to ich voľba.

Na rozsiahlu argumentáciu obžalovaného N. F. dávali odpovede, jednak napadnutý rozsudok okresného súdu, ale aj odôvodnenie uvedené v obžalobe. Tento obžalovaný prehliadol skutočnosť, že okrem spoločností zapojených do skutkových okolností vyjadrených v obžalobe, boli do obchodovania zapojení aj reálni obchodníci - reálne obchodné spoločnosti, ktoré sa obchodom s hliníkovou zliatinou zaoberali. Táto teda obchodovaná bola (nešlo v rámci reťazca o úplnú fikciu), ale v časti reťazca bolo jej obchodovanie len predstierané, pretože hliníková zliatina išla priamo z maďarského skladu do skladu v Žiari nad M., ktorý mal prenajatý reálny obchodník so zliatinami (S. F., s.r.o.). N. F. zastával počas dokumentovaného obdobia rôzne postavenie a vykonával rôzne činnosti podľa potreby, ktoré boli skutkovo presne vymedzené a týmto spôsobom sa v konečnom dôsledku spolupodieľal na následku, ktorý bol skupine obžalovaných kladený za vinu. V tomto smere boli vykonané všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, kontradiktórnym spôsobom boli vypočutí svedkovia U. P., G.. S. D., G.. G. X. a B. O., ako aj znalec G.. F. Q., a preto prvostupňový súd správne zamietol opätovné vykonanie navrhovaných dôkazov zo strany obžalovaného. Prepisy odposluchov týkajúce sa N. F. boli v tejto časti riadne oboznámené, prehrávané síce neboli, čo však ani obhajoba nepožadovala.

Pokiaľ bola N. F. sprísnená výmera trestu odňatia slobody, stalo sa tak v dôsledku diferencovania medzi jednotlivými obžalovanými, berúc do úvahy aj ich postoj k trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní. D. je potom trest odňatia slobody uložený F. F. v nižšej výmere, ako trest uložený N. F., pretože F. F. sa, okrem vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní, snažil podľa svojich schopností a znalostí napomôcť objasneniu veci. E. toho aj N. F. bol uložený trest odňatia slobody mimoriadne znížený, čím bolo už dostatočným spôsobom reagované na jeho menej významné postavenie v rámci obžalovanej organizovanej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie taktiež krajský prokurátor písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.09.2020 v neprospech obžalovaných F. W., F. F. a N. F., a to vo výrokoch o trestoch zákazu činnosti. Y. tým, že tresty zákazu činnosti v prvom rozsudku okresného súdu, čo sa týka ich výmery, boli uložené správne, avšak tresty zákazu činnosti v druhom rozsudku už boli uložené u týchto troch obžalovaných v rozpore s podmienkou ich ukladania obsiahnutou v ust. § 61 ods. 6 Tr. zák., t.j. pri uznaní viny za zločin skrátenia dane podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. neboli päťročné tresty zákazu činnosti uložené v hornej polovici trestnej sadzby 1 rok až 10 rokov, vzťahujúcej sa na tento druh trestu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § X21 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch zákazu činnosti vo vzťahu k obžalovaným F. W., F. F. a N. F. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. zák. rozhodol vo veci sám tak, že im uloží tieto tresty v zákonom predpokladanej hornej polovici stanovenej trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaných F. W. a F. F. a proti obžalovanému P. P., ako proti ušlému, jeho obhajca navrhol, zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a rozhodnúť tak, že u obžalovaného sa upustí od uloženia súhrnného trestu a trest zákazu činnosti sa mu neuloží. E. krajského prokurátora žiadal zamietnuť.

Obhajca obžalovaného F. W. iadal prihliaďnúť na jeho rodinné pomery a navrhol zrušiť výrok o treste z napadnutého rozsudku, ktorý sa ho týka, teda v konečnom dôsledku zmierniť výmeru trestu odňatia slobody s tým, aby mu bol jeho výkon podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú dobu a taktiež mu neuložiť trest zákazu činnosti. Odvolanie krajského prokurátora žiadal zamietnuť.

Obhajca obžalovaného F. F. sa v plnom rozsahu pridŕžoval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania. Zdôraznil význam výpovede obžalovaného, najmä vo vzťahu k ostatným spoluobžalovaným a jeho celkový postoj v trestnom konaní. Uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody považoval za neprimerane prísne a vzhľadom k tomu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k tomuto obžalovanému s tým, aby mu bol uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Taktiež navrhol zmierniť výmeru trestu zákazu činnosti.

Obhajca obžalovaného N. F. sa v plnom rozsahu pridŕžoval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania, poukazujúc na nezákonnosť súdneho konania, ako aj nezákonnosť výrokov o vine a o treste vo vzťahu k tomuto obžalovanému. Okresný súd nepostupoval dôsledne, keď zamietol vykonanie ním navrhnutých dôkazov. Spoločnosť, v ktorej bol obžalovaný konateľom, neskrátil žiadnu daňovú povinnosť, túto skrátila spoločnosť, ktorej konateľ nebol ani trestne stíhaný. Napadnutý rozsudok okresného súdu bol prekvapivý, neprimeraný a nezákonný, postoj ďalších spoluobžalovaných možno považovať len za obchodovanie so spravodlivosťou, keďže títo najskôr trestnú činnosť popierali a priznali sa k nej len z dôvodu zníženia trestov. Postavenie a význam účasti obžalovaného boli nepochybne najmenšie, tento bol však v prvom rade nevinný, čo platilo aj pre spoluobžalovaných F. W. a F. F. E. vypovedal už v prípravnom konaní a svoj postoj k trestnému stíhaniu vyjadril aj tým, že sa ako jediný z obžalovaných zúčastnil verejného zasadnutia. Q. k tomu navrhol, aby bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený minimálne u tohto obžalovaného v celom rozsahu a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

E. N. F. sa pripojil k návrhu svojho obhajcu, zdôraznil, že sa cíti byť nevinný. Celý život riadne pracoval a v žiadnom prípade nebol členom organizovanej skupiny, a ani nekrátil žiadnu daň.

Krajský prokurátor sa v plnom rozsahu pridŕžoval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania, taktiež poukázal na obsah jeho vyjadrení k jednotlivým odvolaniam obžalovaných. Napadnutý rozsudok okresného súdu považoval za zákonný a správny, pokiaľ ide o výroky o vine, ako aj výroky o trestoch, s výnimkou uloženia trestov zákazov činnosti u obžalovaných F. W., F. F. a N. F.. Q. k tomu navrhol vyhovieť jeho odvolaniu u týchto troch obžalovaných a uložiť im trest zákazu činnosti v zákonnej trestnej sadzbe. Odvolania všetkých štyroch obžalovaných žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaní P. P., F. W., F. F., N. F. a krajský prokurátor ako oprávnené osoby v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. A. preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine obžalovaného N. F. a o trestoch uložených všetkým obžalovaným, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora bolo podané dôvodne, odvolanie obžalovaného N. F. bolo podané dôvodne len čiastočne (vo výroku o treste) a odvolania obžalovaných P. P., F. W. a F. F. podané dôvodne neboli.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 3X7 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona pri ukladaní trestov obžalovaným F. W., F. F. a N. F..

Na začiatku krajský súd pripomína, že vo veci už rozhodoval, a to uznesením zo dňa 29.04.2020, sp. zn. 3To/49/2020, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 3 Tr. por. predchádzajúci napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 30.12.2019, sp. zn. 1Tk/5/2017 zrušil u obžalovaného N. F. v celom rozsahu, u obžalovaných P. P., F. W. a F. F. vo výrokoch o treste a spôsobe ich výkonu, a zároveň podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v tejto časti vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený okresným súdom v napadnutom rozsudku v bodoch 1) až 5) a 6) až XX), taktiež jeho právna kvalifikácia v bodoch 6) až 19) ako pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. X Tr. zák. s poukazom

na § 138 písm. i) Tr. zák. u obžalovaných P. P. a F. W. a v bodoch 1) až XX) ako pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § X76 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., z toho v bodoch 6) až 19) ako pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. u obžalovaného F. F., t. j. výroky o ich vine už nadobudli právoplatnosť, keďže obžalovaní P. P. a F. F. na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý im bol kladený za vinu a obžalovaný F. W. jeho spáchanie nepoprel, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. ich vyhlásenia uznesením prijal a následne vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného N. F., súd prvého stupňa, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného v bodoch 6) až 19) napadnutého rozsudku z pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. Krajský súd v tomto smere v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách 41 až 43, ako aj na odôvodnenie podanej obžaloby krajského prokurátora na stranách č. 136 až 143, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

Uvedená argumentácia, ohľadne zistenia a ustálenia skutku v bodoch 6 až 19 napadnutého rozsudku, vrátane popisu konkrétneho konania obžalovaného N. F., ako aj jeho následného právneho posúdenia podľa príslušných ustanovení Trestného zákona, náležitým spôsobom a v dostatočnom rozsahu reaguje na obhajobu tohto obžalovaného, ktorú produkoval od začiatku trestného stíhania, a to aj vo vzťahu k jeho odvolacím námietkam a opakovať ju v celej šírke by bolo z tohto dôvodu nadbytočné. V súhrne možno konštatovať, že obhajoba obžalovaného nebola takého významu, ktorá by ho zbavovala trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý mu bol kladený za vinu a nebola zároveň spôsobilá na zmenu výroku o vine v jeho prospech.

Obžalovaný svoje konanie, ktorým sa podieľal na spáchaní skutku v bodoch 6) až 19), ako také v zásade nepoprel. Jeho priebeh tak ako bol ustálený, dostatočne preukazovala masa vykonaných dôkazov na hlavných pojednávaní (uvedených v jednotlivých zápisniciach), ktoré boli v rozhodujúcich častiach navzájom v súlade, nadväzovali na seba a dopĺňali sa. Okrem nenaplnenia, resp. spochybnenia objektívnej stránky trestného činu, podstata obhajoby obžalovaného spočívala v popretí naplnenia subjektívnej stránky súdeného pokračovacieho zločinu, pri ktorej Trestný zákon vyžaduje úmyselné zavinenie (ust. § 15 písm. a/, b/ Tr. zák.). Na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, v danom prípade aj veľký rozsah (ust. § 125 ods. 1 Tr. zák.), sa prihliadne, nakoľko ide o ťažší následok (ust. § 18 písm. a/ Tr. zák.), ak bol zavinený aj z nedbanlivosti. Obžalovaný vo vzťahu ku skrátene dane závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou konal z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu minimálne vo forme tzv. nepriameho úmyslu, a vo vzťahu k jej veľkému rozsahu minimálne vo forme tzv. vedomej nedbanlivosti.

Obžalovaný evidentne bagatelizoval mieru a význam svojej účasti na spáchaní predmetného pokračovacieho zločinu v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti a stavať sa len do pozície zneužitej osoby, čo však bolo v rozpore so skutočnosťou. Nešlo totiž u neho o jednorazové alebo náhodné konanie, práve naopak, v skutku ustáleným spôsobom sa opakovane v dlhšom časovom období podieľal na páchaní trestnej činnosti a bol do nej nezanedbateľne zapojený, hoci nemusel mať úplne presné údaje o všetkých jednotlivých relevantných skutočnostiach a okolnostiach. Na tom nič nemení ani to, že zo všetkých štyroch obžalovaných mal v organizovanej skupine najnižšie postavenie a v prevažnej miere plnil len pokyny a úlohy, ktoré mu zadával predovšetkým P. P., za čo však dostával opakovane peňažnú odmenu (cca 350 - 400,-Eur mesačne). Okrem tohto bolo potrebné prihliadnuť na bežnú mieru opatrnosti a základné všeobecné vedomosti dospelého jedinca týkajúce sa oblasti podnikania, vrátane daňovej sféry, najmä ak bol obžalovaný určitý čas dokonca aj štatutárnym orgánom jednej zo zainteresovaných obchodných spoločností, s čím bola nepochybne spojená aj vyššia miera jeho zodpovednosti.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného, že krajský prokurátor nepodal obžalobu aj na ďalšie osoby, ktoré sa na žalovanej trestnej činnosti v určitej miere podieľali, ako aj to, že nezisťoval všetky ďalšie relevantné súvisiace skutočnosti (vrátane podielu ďalších obchodných spoločností), táto ešte sama o sebe neznamena, že by osoby, na ktoré obžalobu podal, rešpektujúc aj tzv. obžalovaciú zásadu

upravenú v ust. § 2 ods. 15 Tr. por., nemali za jej spáchanie niesť trestnú zodpovednosť, ktorá bola navyše v danom prípade vo vzťahu ku všetkým štyrom obžalovaným dostatočne preukázaná.

Na prípadný zánik trestnej zodpovednosti obžalovaného nemala dostatočný vplyv ani skutočnosť, že B.A.C. D., s.r.o., ktorej bol určitý čas konateľom, vykázala pri obchodovaní len minimálny zisk, t.j. bola len medzistanicou a neobstojí ani jeho tvrdenie, že ani nemohla skrátiť daň, pretože práve vytvorenie reťazca dodávateľsko - odberateľských vzťahov a tomu zodpovedajúcej siete uvedených obchodných spoločností bolo základom pre spáchanie uvedeného pokračovacieho zločinu. Časť obchodných spoločností bola do tohto reťazca len umelo zaradená, aby sa takýmto skomplikovaním celej štruktúry jeho odhalenie podstatne sťažilo. Z tohto vyplýva i to, že len časť obchodovania s hliníkovou zliatinou medzi jednotlivými obchodnými spoločnosťami bola predstieraná, pretože v určitej časti došlo nielen k jej kúpe a predaju, ale aj k zrealizovaniu jej prevozu, avšak iba priamo zo skladu v Balážskych P. do skladu v N. nad M.. V tomto smere nebolo možné posudzovať konanie jednotlivých obchodných spoločností, vrátane konania všetkých štyroch obžalovaných, izolovane, ale práve naopak komplexne, keď vytvorením celého reťazca pozostávajúceho zo samostatných článkov, postupnými, na seba nadväzujúcimi úkonmi cielene v uvedenom rozsahu skrátili daň ako organizovaná skupina, čím spôsobili zníženie príjmov štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa procesného postupu v tejto trestnej veci, (najmä zmeny právnej kvalifikácie skutku a odmietnutie vykonania navrhovaných dôkazov) krajský súd si osvojil odôvodnenie okresného súdu, ako aj názor krajského prokurátora prezentovaný v jeho vyjadrení a v obžalobe, pričom nezistil žiadne podstatné chyby konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku, týkajúce sa zabezpečenia a objasnenia veci, alebo porušenia práva na obhajobu.

Po komplexnom zhodnotení vykonaných dôkazov dospel odvolací súd k záveru, že súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného N. F., vzhľadom na ich celkovú dôkaznú silu a hodnotu, nielenže vyvracia jeho obhajobu a znižuje význam skutočností vyznievajúcich v jeho prospech, ale zároveň spoľahlivo preukazuje, že obžalovaný N. F. spáchal skutok v bodoch 6) až 19) so spoluobžalovanými tak, ako bol ustálený prvostupňovým súdom, ktorý ho aj náležite právne kvalifikoval. Za danej dôkaznej situácie by z týchto dôvodov nebolo v súlade so zákonom oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, ako sa toho v konečnom dôsledku domáhal.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o trestoch uložených všetkým štyrom obžalovaným dospel krajský súd čiastočne k iným záverom ako okresný súd, a z tohto dôvodu zrušil u obžalovaných F. F. a N. F. celý výrok o treste a u obžalovaného F. W. len výrok o treste zákazu činnosti.

F. ide o hodnotenie osôb obžalovaných, vrátane ich rodinných a majetkových pomerov, krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu na stranách č. XX až XX. Dopĺňa však, že obžalovaný P. P. bol doposiaľ X-krát súdom trestaný, ohľadne prvého odsúdenia sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, druhé odsúdenie je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, kde došlo k jeho zrušeniu, keďže mu bol ukladaný súhrnný trest, tretíkrát bol odsúdený v P. (v roku XXXX) za daňovú trestnú činnosť. E. F. F. bol trestaný súdom 1-krát, ale hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený, obžalovaní F. W. a N. F. doteraz súdom trestaní neboli.

V prospech obžalovaných P. P., F. W. a F. F. možno výrazným spôsobom hodnotiť ich vyhlásenia na hlavnom pojednávaní, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, resp. že obžalovaný F. W. jeho spáchanie nepoprel, nakoľko už len v dôsledku takého postoja im bolo eventuálne možné mimoriadne znížiť výmery trestov podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. per analogiam o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Navyše obžalovaný F. F. na hlavnom pojednávaní ako jediný z obžalovaných vo veci aj vypovedal, čím nepochybné prispel k objasneniu trestnej činnosti.

V prospech všetkých štyroch obžalovaných možno v menšej miere prihliadnúť aj na to, že od spáchania skutku do okamihu rozhodnutia odvolacieho súdu už uplynula doba nepatrne presahujúca 6 rokov, ktorá sa vo všeobecnosti považuje za primeranú lehotu na prejednanie veci.

Dôležitým bolo aj zistenie a ustálenie miery, akou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu. V tomto smere mal rozhodujúce postavenie a vplyv obžalovaný P. P., ktorý mal z trestnej

činnosti zároveň najväčší profit, teda miera jeho príspevku bola najvýraznejšia. Za ním nasledoval obžalovaný F. W., ktorý sa podieľal menšou mierou aj na riadiacej činnosti v rámci organizovanej skupiny, ale predovšetkým vykonával potrebné súvisiace administratívne úkony. Ďalším v poradí bol obžalovaný F. F., ktorý získal a naviedol na spáchanie trestného činu aj iné osoby, ktoré boli dosadené do štatutárnych orgánov obchodných spoločností, a súčasne vykonával rôzne práce podľa pokynov, samozrejme za určitú odmenu, ktorá však bola oproti obžalovanému P. P. podstatne nižšia. V jeho neprospech ale vyznieval najväčší rozsah skrátene dane, pretože bol, oproti ďalším spoluobžalovaným, odsúdený aj za časť skutku v bodoch 1) až X). A. mierou sa na spáchaní trestného činu podieľal obžalovaný N. F., ktorý mal z neho aj najmenší profit, keď spravidla plnil pokyny, ktoré mu ukladal predovšetkým obžalovaný P. P.

V neprospech všetkých štyroch obžalovaných možno hodnotiť vysokú závažnosť tejto úmyselnej trestnej činnosti, ktorou ako členovia organizovanej skupiny skrátili daň vo veľkom rozsahu, ktorý výrazne prekročil jeho dolnú hranicu.

E. P. P. poľahčovali dve okolnosti podľa ust. § 36 písm. j), l) Tr. zák., nepriťažovala mu žiadna okolnosť, hoci mu bol ukladaný súhrnný trest podľa ust. § 42 ods. X Tr.zák. za dva trestné činy, keďže v jeho prípade bolo zároveň potrebné aplikovať tzv. asperačnú zásadu podľa ust. § 41 ods. 2 Tr.zák. (nesprávne bolo uvedené aj ust. § 41 ods. 1 Tr.zák.), a takýmto postupom by došlo k porušeniu tzv. zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti. Po modifikácii trestnej sadzby podľa ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr.zák. a následne § 41 ods. 2 Tr.zák. mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 7 rokov až do 13 rokov, 9 mesiacov a 10 dní. Uloženie súhrnného trestu odňatia slobody nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 8 rokov bolo nielen v súlade so zákonom, ale zároveň bolo aj primerané. Namiesto bolo tiež následne aplikovanie ust. § 42 ods. 2 Tr.zák. o zrušení výroku o treste s predchádzajúceho rozhodnutia uvedeného vo výrokovej časti. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr.zák., ako sa toho domáhal obžalovaný, síce prichádzalo do úvahy, ale bolo by neprimerane mierne, najmä vzhľadom na vysokú závažnosť trestného činu, vrátane jeho veľkého rozsahu.

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku bolo podľa ust. § 61 ods. 6 Tr. zák. súčasné uloženie trestu zákazu vykonávať uvedené činnosti obligatórne a primeraná bola aj jeho výmera pri dolnej hranici trestnej sadzby. Taktiež na uloženie peňažného trestu boli splnené všetky zákonné podmienky, argumentácia obžalovaného v tomto smere nebola dostačujúca, jeho výmera zodpovedala príslušným kritériám a platí to aj pre náhradný trest odňatia slobody, ak by bol výkon peňažného trestu zo strany obžalovaného úmyselne zmarený.

Krajský súd sa stotožnil s odvolacou námietkou krajskej prokuratúry, že tresty zákazu činnosti uložené obžalovaným F. W., F. F. a N. F. boli v takej výmere, ktorá nezodpovedala zákonom ustanovenej trestnej sadzbe s prihliadnutím na ust. § X1 ods. X Tr. zák. Po aplikácii tohto zákonného ustanovenia, ako aj ust. § 3X ods. 3, ods. X Tr.zák. bolo možné uložiť obžalovaným takýto druh trestu v rozpätí od X rokov a 6 mesiacov až do 8 rokov a 6 mesiacov. Z tohto dôvodu im druhostupňový súd sprísnil tieto tresty a všetkým trom obžalovaným ich uložil na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. U obžalovaného F. W. však inak špecifikoval a vymedzil druh zakázanej činnosti, keďže tento nevykonával funkciu štatutárneho orgánu, ale mal na starosti predovšetkým administratívu, vzťahujúcu sa aj na oblasť účtovníctva.

E. F. W. poľahčovali dve okolnosti podľa ust. § 36 písm. j), l) Tr.zák. a nepriťažovala mu žiadna okolnosť. Po úprave trestnej sadzby podľa ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr.zák. mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody od X rokov až do XX rokov a 4 mesiacov, a takáto trestná sadzba sa vzťahovala aj na obžalovaných F. F. a N. F., keďže aj u nich prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi. Rozdiel bol však v ich pomere. E. F. F. poľahčovali okrem okolností podľa ust. § 36 písm. j), l) Tr.zák. aj ďalšie dve okolnosti podľa ust. § 36 písm. n), o) Tr.zák., ako na to dôvodne poukázal v podanom odvolaní, teda ich pomer bol 4 : 0. E. N. F. prináležala len poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. j) Tr.zák., teda ich pomer bol 1 : 0. Okrem pomeru krajský súd prihliadol aj na mieru závažnosti zistených poľahčujúcich okolností, ktorá bola významná v prospech každého z obžalovaných pri každej z nich.

Uloženie trestov odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici takejto trestnej sadzby, by však bolo pre každého z týchto troch obžalovaných neprimerane prísne, čo správne konštatoval už prvostupňový súd, a preto bolo namiesto aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák. o mimoriadnom znížení

trestu, a to najmä vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu vyznievajúce v ich prospech, ktoré umožňovalo znížiť výmeru trestu odňatia slobody až na 2 roky. V danom prípade bolo možné zabezpečiť ochranu spoločnosti aj trestami kratšieho trvania, avšak nie na úplne dolnej hranici trestnej sadzby. Berúc do úvahy u každého z týchto troch obžalovaných, vyššie uvedené jednotlivé skutočnosti, či už v ich prospech, ale aj v neprospech, bolo potrebné diferencovať výmeru trestov odňatia slobody, avšak vzhľadom na zásadu zákazu zmeny k horšiemu vyjadrenú v ust. § 322 ods. 3, druhá veta Tr.por. neprichádzalo do úvahy ich sprísnenie, keďže krajský prokurátor v tejto časti odvolanie nepodal, čo platilo aj ohľadne neuloženie peňažných trestov obžalovaným F. W. a F. F., ako aj trestov prepadnutia majetku všetkým obžalovaným.

Krajský súd nenašiel žiadny relevantný dôvod na zmiernenie uložených trestov odňatia slobody u obžalovaného F. W. vo výmere X roky a u obžalovaného F. F. vo výmere X roky, ktoré považoval nielen za zákonné, ale aj primerané, hoci skôr mierne. A. tomu trest odňatia slobody uložený obžalovanému N. F., napriek jeho nekritickému postoju k spáchaniu trestnej činnosti, predovšetkým zohľadňujúc mieru, ktorou prispel k spáchaniu trestného činu, ktorá bola jednoznačne najnižšia, berúc do úvahy aj druh a výmery trestov uložených spoluobžalovaným, sa javil ako neprimerane prísny, a preto mu zmiernil jeho výmeru na 3 roky a 6 mesiacov. Zohľadnil aj peňažný trest, na uloženie ktorého boli splnené všetky zákonné podmienky, pričom však zároveň znížil výmeru náhradného trestu odňatia slobody, ktorá bola vo vzťahu k výmere peňažného trestu neprimeraná.

U obžalovaných F. W. a N. F. neprichádzalo do úvahy podmienené odloženie výkonov uložených trestov odňatia slobody na skúšobné doby, a to ani za súčasného uloženia probačného dohľadu nad ich správaním, už len vzhľadom na ich výmery, ktoré prevyšovali 3 roky. U obžalovaného F. F. takýto postup síce prichádzal do úvahy, avšak berúc do úvahy vysokú závažnosť spáchanej trestnej činnosti, vrátane jej rozsahu, ako aj tzv. generálnu prevenciu, by takéto rozhodnutie bolo neprimerane mierne a v rozpore s účelom trestu. O. ani jeden z obžalovaných nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, všetci štyria boli na jeho výkon zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Jedine uloženie nepodmienečných trestov odňatia slobody relatívne dlhšej výmery, za súčasného uloženia trestov zákazu činnosti, ako aj peňažných trestov, zabezpečí v danom prípade u každého z obžalovaných v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1,4 Tr.zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine obžalovaného N. F. a o trestoch uložených obžalovaným P.H., F. W., F. F. ako aj správnom postupe konania, ktoré im predchádzalo, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaniach všetkých Q. obžalovaných a krajského prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.